

“ ఆదిపర్వము ” - విశ్వ విఘ్నాన సర్వస్వమ్

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
పునస్తవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాలా మః ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్పృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అభి సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే , విరాజమానస్య , దేవదేవోత్తమస్య , జగద్రక్షణార్థం , అవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి
బ్రహ్మాండనాయకస్య , శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆభివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా , ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికాక్రిమిజనిత , సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం
సర్వారిష్ట , నివృత్తిద్వారా , సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమోక్షాఖ్య , చతుర్విధ , పురుషార్థ ఫల
సిద్ధ్యర్థం, వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్షణార్థం చ,
శ్రీమన్మహాభారతే , ఆదిపర్వణి, యథాశక్తి, షట్పంచ్చభికశతతమాధ్యాయాంతర్గత శ్లోకపారాయణం,
ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యాస ధ్యానమ్ ॥

వ్రీహం వశిష్టనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరోశరోత్మజం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥
వ్రీహాయ విష్ణురూపాయ వ్రీహరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మనిధయే వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

యాజో ద్రోణవినాశాయ ప్రతియజ్ఞే తథా చ సః ।

తతస్తస్య నరేంద్రస్య ఉపయాజో మహాతపాః ॥

॥ 166-33 ॥

ఆచఖ్యౌ కర్మ వైతానం తదా పుత్రఫలాయ వై ।

స చ పుత్రో మహావీర్యో మహాతేజో మహాబలః ॥

॥ 166-34 ॥

ఇష్యతే యద్విధో రాజన్ భవితా తే తథావిధః ।

భారద్వాజస్య హస్తారం సో2భిసంధాయ భూపతిః ॥

॥ 166-35 ॥

ఆజహే తత్తథా సర్వం ద్రుపదః కర్మసిద్ధయే ।

యాజస్తు హవనస్యాన్తే దేవీమాజ్ఞాపయత్తదా ।

ప్రేహి మాం రాజ్ఞి పృషతి మిథునం త్వాముపస్థితమ్ ॥

॥ 166-36 ॥

రాజ్యవాచ

అవలిప్తం ముఖం బ్రహ్మన్ దివ్యాన్ గన్ధాన్ బిభర్మి చ ।

సుతార్థే నోపలబ్ధాస్మి తిష్ఠ యాజ మమ ప్రియే ॥

॥ 166-37 ॥

యాజ ఉవాచ

యాజేన శ్రపితం హవ్యముపయాజాభిమన్రితమ్ ।

కథం కామం న సందధ్యాత్సా త్వం విప్రేహి తిష్ఠ వా ॥

॥ 166-38 ॥

బ్రాహ్మణ ఉవాచ

ఏవముక్త్యా తు యాజేన హుతే హవిషి సంస్కృతే ।

ఉత్తస్థా పావకాత్తస్మాత్ కుమారో దేవసన్నిభః ।

జ్వాలావర్ణో ఘోరరూపః కిరీటీ వర్మ చోత్తమమ్ ॥

॥ 166-39 ॥

బిభ్రత్సఖిల్గఃసశరో ధనుష్మాన్ వినదన్ ముహుః ।

సో2ధ్యారోహద్రథవరం తేన చ ప్రయయౌ తదా ॥

॥ 166-40 ॥

తతః ప్రణేదుః పశ్చాలాః ప్రహృష్టాః సాధు సాధ్వితీ ।

హర్షావిష్టాంస్తతశ్చైతాన్ నేయం సేహి వసుంధరా ॥

॥ 166-41 ॥

భయాపహేలా రాజపుత్రః పాశ్చాలానాం యశస్కరః ।

రాజ్ఞః శోకాపహేలా జాత ఏష ద్రోణవధాయ వై ॥

॥ 166-42 ॥

- ఇత్యువాచ మహద్భూతమదృశ్యం ఖేచరం తదా ।
కుమారీ చాపి పాశ్చాలీ వేదీమధ్యాత్సముత్థితా ॥ 166-43 ॥
- సుభగా దర్శనీయాజ్ఞీ స్వసితాయతలోచనా ।
శ్యామా పద్మపలాశాక్షీ నీలకుశ్చీతమూర్ధజా ॥ 166-44 ॥
- తామ్రతుంగనఖీ సుభూశ్చారుపీనపయోధరా ।
మానుషం విగ్రహం కృత్వా సాక్షాదమరవర్ణినీ ॥ 166-45 ॥
- నీలోత్పలసమో గన్ధో యస్యాః క్రోశాత్ప్రధావతి ।
యా బిభర్తి పరం రూపం యస్యా నాస్తుపమా భువి ॥ 166-46 ॥
- దేవదానవయక్షాణామీప్సితాం దేవరూపిణీమ్ ।
తాం చాపి జాతాం సుశ్రోణీం వాగువాచాశరీరిణీ ॥ 166-47 ॥
- సర్వయోషిద్వరా కృష్ణా నినిషుః క్షత్రియాన్ క్షయమ్ ।
సురకార్యమియం కాలే కరిష్యతి సుమధ్యమా ॥ 166-48 ॥
- అస్యా హేతోః కౌరవాణాం మహదుత్పత్స్యతే భయమ్ ।
తచ్ఛ్రుత్వా సర్వపాశ్చాలాః ప్రణేదుః సింహసజ్జవత్ ॥ 166-49 ॥
- న చైతాన్ హర్షసమ్పూర్ణానియం సేహే వసుంధరా ।
తౌ దృష్ట్వా పార్వతీ యాజం ప్రపేదే వై సుతార్థినీ ॥ 166-50 ॥
- న వై మదన్యాం జననీం జానీయాతామిమావితీ ।
తథేత్యువాచ తాం యాజో రాజ్ఞః ప్రియచిక్రీర్షయా ॥ 166-51 ॥
- తయోశ్చ నామనీ చక్రర్విజాః సమ్పూర్ణమానసాః ।
ధృష్టత్వాదత్యమర్షిత్వాద్ద్యుమ్నాత్ సమ్భవాదపి ॥ 166-52 ॥
- ధృష్టద్యుమ్నుః కుమారో2యం ద్రుపదస్య భవత్ప్రీతి ।
కృష్ణేత్యేవాబ్రువన్ కృష్ణాం కృష్ణాభూత్సా హి వర్ణతః ॥ 166-53 ॥

“ప్రహేళిక ”

